

afb. 4. Het Witte Huis en de Oude Haven omstreeks 1975. Aan de oostzijde van de Oude Haven was nog veel onbebouwde ruimte: het was een van de mogelijke vestigingsplaatsen van het 'Volksparc voor de cultuur'.

(GAR G81958 cat.nr 1982-3424 LI86)

toeristische infrastructuur, of *city branding*. De cultuursocioloog Jan Vaessen, die in 1990 directeur van het Openluchtmuseum in Arnhem werd, meende dat het om een wezenlijke verandering in de West-Europese cultuur ging. Zijn proefschrift uit 1986 gaf hij de titel *Musea in een museale cultuur*.¹⁵ Hij beschrijft daarin een algemene tendens in de westerse moderne cultuur die meer en meer musealiseert: we hechten ons aan voorwerpen die hun primaire functie hebben verloren, we bewaren die en kennen er nieuwe betekenissen aan toe. Vaessen brengt deze ontwikkeling in direct verband met het aanbreken van postmoderne tijden. De geschie-

denis heeft haar eindpunt bereikt, ons resten alleen nog een willekeurige hoeveelheid voorwerpen en ideeën. De cultuur heeft geen richting meer, geen middelpunt. In deze niet-hiërarchisch geordende wereld van objecten en ideeën dienen musea er toe om ons verhalen te vertellen, mogelijke ordeningen te bieden. Musea garanderen ons authenticiteit; zij benoemen de waarde van de door hen beheerde objecten. In een versplinterde wereld bieden deze instellingen houvast en hulp bij de formulering van onze identiteit. Vaessen citeert in zijn boek Gerrit Komrij: 'De wereldbeelden zijn versplinterd, maar wij blijven jongleren met de scherven'.¹⁶